

Forfatter: Palladius, Peder

Titel: Peder Palladius' Danske Skrifter

Citation: Palladius, Peder: "Peder Palladius' Danske Skrifter", i Palladius, Peder: *Peder Palladius' Danske Skrifter*, udg. af Lis Jacobsen , H.H. Thiele, 1911-1926, s. 232. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-palladius03val-shoot-idm139651353521392.pdf> (tilgået 18. april 2024)

Anvendt udgave: Peder Palladius' Danske Skrifter

Den ellefte predicken. Oc her begyndis den anden part aff denne Histori. Texten.

DEr hand nu saa taledede disse ord/ see/ da bleff der en klar Sky/ oc omkringskuggede dem/ oc de fryctede der de ginge ind i Skyen.

HEr følger nu den anden part aff denne Histori/ om vor Herris Iesu Christi Guddom/ Thi der Apostlene haffde seet vor Herris Christi mandoms forklarelse/ da vaar det || oc behoff at gøre dem vise paa hans Guddom.

* Der Mose oc Elias vaare nu borte/ oc den samtale met vor Herre Christo om hans vdgong haffde ende/ See/ da komme strax tho andre Personer ned fra Himmelen/ som vaare den hellig Aand vdi en klar sky/ oc Gud Fader selff/ som loed sin røst oc stemme høris der/ oc hand bar vidnisbyrd om sin kære Søns Guddom. De haffde da seet Christi forklarelse/oc hørt Mosen oc Eliam tale. Nu følger det tredie 233 lertegen fra Himmelen/ paa det at deris hierter kunde bliffue visse paa Guds Naade oc vilie vdi vor herre Christo/ oc stadfestis vdi den rette oc sande kendelse i Troen.

* Her er ocsaa i dette lertegen thu stycker at mercke besønderlige/ det || ene er den klare sky her talis om/ at Disciplerne bleffue omskuggede met/ Det andet/ som her efterfølger/ er den røst der hørdis i skyen: Denne er min elskelige Søn etc.

* Men før ieg taler noget om disse thu stycker/ vil ieg giffue til kende/ huor faare det vaar behoff at saa skulde skee/ met denne sky oc røst/ effter at den samtale haffde veret imellem Christum/ Mose oc Eliam. Oc der hoss huad nødtørfftig lærdom oss her vdi kommer til/ oc vil ieg der faare aff Guds Naade indføre dette spørmaal/ oc først suare der til.

* Efterdi at Disciplene saae Christi mandoms forklarelse/ oc hørde Mose oc Eliam tale/ om hans pine oc død/ huad vaar da det behoff at || Gud vor Himmelske Fader/ oc den hellig Aand skulde der ydermere bekumris met/ oc bæere ocsaa vidnisbyrd der om?

* Suar. Det vaar io storlige behoff icke aleniste/ at Christus skulde faa husualelse aff Mose oc Elia/ men ocsaa at Disciplerne maatte bliffue bestyrckede aff den hellige Trefoldigheds neruerelse/ oc aff Guds røst/ mod den forargelse om Kaarssit som Mose oc Elias taledede om/ Thi naar kødet faar at høre nogit om Kaarssit oc fortørnis oc forargis der offuer/ da er det behoff at Aanden bestyrckis disimellem vdi Troen/ oc i den rette Christi kendere.

* Christus sagde hoss Matthæum til S: hans Baptistæ Discipler/ Salige ere de/ som icke forargis i mig/ huilcken Christi røst vil lade sig høre/ alt den stund det hellige Euangelium prædickis || i den Christelige Kirke indtil domme dag/ Thi lige saadan som Christus bleff actet oc holden paa den tid i denne Verden/ saadan en skick oc form/ haffuer hans Euangelium/ oc hans hellige ords tieniste oc prædicke embede paa denne dag.

* Huordan vaar hand da den tid? Suar/ en fattig/ enfoldig/ ringactet Mand foruden pral oc hoffmod/ hand haffde 234 sin omgengelse icke met store oc mechtige Mend/ men met Syndere oc Taaldere/ saa at huo som icke gaff besynderlig act paa Christi prædicken oc miracler/ de hulde inted besynderlige aff vor Herre Christo/huilcket som skeer oc lige saa paa denne dag.

* Fordi at alligeuel Christus vaar født aff en ypperlig Slect effter Kødet/ saa vaar dog samme Slect paa || den tid for armet oc forringet/ som it gammelt affhugget træ eller trunte/ som bar blomster oc Fruct nock til forn/ saa vaar Kong Dauids Slect oc affkome forringet oc fornedret.

* Tuert der imod/ vaar Leui oc den presterlige Slect huldet i stor heder oc ære aff Phariseerne oc Scrifft kloge/ der faare/ der Christus begynte at fuldkomme sit embede met predicken oc miracler/ effter Guds befalning/ da foractedede presterne/ Leuiter oc Phariseerne hannem/ fordi at hand vaar icke aff deris Slect/ oc de breydde hannem hans forelders fattigdom oc den arme forsmelige Nazarets stad. Er hand icke en Timmermands søn? heder hans moder icke Maria?

* Der faare naar du vilt tencke/ om vor Herre Christo huad hand vaar || for en mand her paa lorden/ da tenck paa en god/ from/ fattig oc enfoldig mand/ som gick offuermaade sactmodelige hen vdi al sin tid/ vden pral oc hoffmod. Thi saadan vaar vor Herre Christi omgengelse her i Verden/ vdi stillehed oc sactmodighed/ som Esaiaas sagde/ Hand førde it offuermaade ringe leffnit/ hand robte icke/ eller vaar høyrøstet paa Gaderne/ men gick saa stille oc enfoldig hen faar sig selff/ predickede anger oc ruelse/ halv de wsle oc elendige/ oc det foruden nogen forskyldning/ Thi hand kraffde inted aff nogen/ vden huad gode folck forærede hannem met til hans oc hans Disciplers vnderholdning.

* Naar mand da spurde sig faar/ huad hand vaar for en mand/ da bleff der saa suarit til. Hand er en Timmermands søn aff Nazareth. Aff Nazareth? || huad gode skulde der komme aff Nazareth?

* Der imod vaare Prestehøffdinge oc Leuiterne met deris/ huldne vdi stor heder oc ære/ oc haffde deris præbender oc rente/ oc alle hulde dem fromme oc hellige mend/ oc bøyde 235 deris knæ faar dem. Huad de sagde oc beslutede/ det vaar lige som det vaare kommet strax ned fra Himmelen/ oc mand holt aff deris ord/ som aff en budhellig dag/ oc de sagde oc saa selff/ som der staar vdi Psalmen. Lingua nostra a nobis est. Tungen er vor/ huo vil forbiude oss at tale/ Der torde oc ingen sige imod.

* Thi at de vaare Præster oc Leuiter/ forordinerede oc tilskickede aff Gud/ men Christus vaar foractet oc en Timmermands søn/ Det vaar inted || acted hoss dem/ huad hand taledede oc gjorde.

* Denne vaar tretten. Wi sagde de/ wi ere de/ som bør at predicke/ oss haffuer Gud befalet det/ oc icke denne Timmermands Søn/ oss bør mand at tro etc. Det vaar den store oc stercke forargelse/ at Christus vilde fordriste sig til at predicke/ oc hand vaar dog icke aff preste slect.

* Seer eder omkring i fromme Christne/ om det gaar icke end nu saa til imellem de ragede oc smurde/ oc imellem de fattige predicanter/ huad bulder oc trette/ huad affuend oc ond vilie/ huad affdragt oc modsigelse mand gør dem/ som det salige Guds ord fremføre/ oc huad forargelse der kommer/ vdaff hoss de fattige Christne. ||

* Men see mig her en større oc gruseligere forargelse vdi vor Herre Christo/ som mand tog sig til/ der aff/ at hand en føye tid der effter bleff hen hengd paa kaarssens Galie/ som en suar Guds bespaattere/ oc maatte dø der hen som en oprørisk fortredere.

* Det vaar en større forargelse end denne/ som Apostlerne haffde her i henderne/ huor faare end dog der kunde findis nogle/ som trode hans predicken oc vnderlige Gerninger/ da maatte de alle sammen haffue faldit der fra igen/ den tid de saae hannem henge imellem tho Røffuere saa forsmædelige oc hørde de mange wtalige skendsz ord/ som de skendte der omkring Kaarssit/ er hand Christus/ da stige sig ned aff kaarssit? hand haffuer hulptit andre/ nu kand hand icke hielpe sig selff/ See/ hand kalder paa Elias. Her vaar Christus nedsuncken || vdi saa dybe forsmædelsis vand/ hen vnder alle mennsker/ at 236 der siuntis inted at vere paa hannem/ som kunde bequemme Guds søn. Som Esaias siger. Wi saae hannem oc hand haffde ingen skickelse/ at oss kunde falde vilie til hannem/ Thi hand vaar det aller ringiste menneske/ som paa iorden kunde vere.

* Her maatte mand atter føre it spørsmal ind/ oc sige. Hui lod hand sig saadan ansee/ oc icke langt helder vdi sin herlighed oc Maiestat/ som hand gør her paa Thabor bierg? Suar/ det er skeet for vor skyld/ Thi hand kom icke der faare til Verden/ at hand vilde haffue Herredom offuer oss/ men at hand vilde tiene oss/ oc kom vdi stor nød oc trang/ at hielpe oc fri oss/ fra synd oc død.

* Der faare gjorde hand sig nøgen || oc som Paulus siger/ tømde oc forringede sig oc tog en trældoms ham paa sig. Ia saadan burde hannem at komme/ som skulde tage al Verdens synder paa sig/ oc icke anderledis.

* Der faare at Disciplerne skulde icke forargis/ der hans pinsels tid nu tilstundede/ som Lucas scriffuer strax effter denne forklarelsis Histori/ da bestercket Christus sit Ansict/ at hand vilde faare op til Hierusalem/ oc der lade sig offre.

* Saa er vor Himmelske Fader her til stede/ hoss denne forklarelse/ oc lader sig høre her aff Skyen/ huor met hand giffuer den enfoldige oc foractedede Christo det vidnisbyrd/ at hand er Gudz søn.

* Saadan er i dag det hellige Euangelii form oc skick/ som vaare || langt at tale om/ Der faar bør oss at vende denne Sky/ oc denne røst til vor rette brug/ som oss ligger mact paa. Thi dette er predicket och screffuit for vor skyld.